

[A. C. D. Petersen.]

ganske vist mente, det vilde være vanskeligt at finde frem til disse Enkeltheder. Dette sidste kan jeg nu ikke rigtig forstaa. Naar de fire store Partiers Repræsentanter i Landbokommissionen har fundet frem til saadanne Enkeltheder og har kunnet naa til Enighed om dem — og der er, mig bekendt, ikke fra nogen Side her i Salen taget Afstand fra, hvad det paagældende Partis Repræsentanter er gaaet med til i Landbokommissionen —, saa vilde jeg ogsaa tro, der var Mulighed for at naa til Enighed her i saa Henseende. Og dette tillægger jeg stor Betydning, for ogsaa jeg er meget betænkelig ved, at vi lægger Navn til en Lov, som andre skriver, det kan ikke være Lovgivningsmagtens Op-gave at lovgive paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen maa atter have misforstaaet Situationen eller mig. Jeg talte ikke med et Ord om de store Gaarde, ikke med et Ord nævnte jeg, at de store Gaarde fik for lidt. Jeg sagde, at det kunde ikke være rimeligt, at de Folk, som nu kommer og siger til Lovgivningsmagten: Vi kan ikke regulere vor egen Produktion, men vi er nødt til at have jer til at regulere — at de skal have Eneret, naar Reguleringen er foretaget. Nej, saa maa de dele med alle, ogsaa med de Husmænd, som ikke har Svin nok til at blive ligestillet med de øvrige Producenter. Det ærede Medlem synes mig at komme ind paa Planøkonomiens efter hans Mening slibrige Stier; for er der noget, der er Planøkonomi, saa maa det da være dette at fordele gradvis mellem de forskellige Landbrug, tagende Sigte paa de enkelte Landbrugsstørrelsers Rentabilitet.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at udtale Haabet om, at vi maa kunne naa frem til et godt Resultat, for jeg er ganske enig i den Betragtning, at dette er overmaade vigtigt for Landbruget.

Landbrugsministeren (Bording): Den sidste Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Duborg bedrøvede mig i høj Grad. Nu havde det ærede Medlem fremskaffet mig en Glæde ved sin første Tale, ved en Erkendelse fra Venstres Side af Forholdene, som jeg syntes var overordentlig værdifuld, og saa varer det ikke længere, end til der bliver Mulighed for atter at komme op paa Talerstolen, saa bliver jeg berøvet denne Glæde. Det er jo nemlig ikke rigtigt, at der ikke fra det øvrige Samfunds Side over for Landbruget netop er vist den Forstaaelse, som dette Monopol er Udtryk for, dette Mo-

nopol, som det ærede Medlem har opgjort til 300 Mill. Kr. Rigsdagen, i alt Fald de fire store Partier, det vil sige langt den overvejende Del af Befolkningen, har jo vist Forstaaelse ved at overlade Svineproduktionen som et Monopol til Landbruget alene. Tidligere har det været saaledes med Hensyn til Svineproduktionen . . . (Afbrydelse). Det ærede Medlem Hr. Vejen spørger: Hvem skulde ellers have det? Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har sagt det, jeg har selv fremlagt Forslaget. Men det er sjældent, man hører en saadan Erkendelse fra Venstre, derfor blev jeg saa glad for den. Desværre varede denne Glæde kun 5 Minutter, og det er det bedrøvelige ved det, men derfor er det alligevel rigtigt, at den øvrige Del af Befolkningen har givet Landbruget dette Monopol, som det ærede Medlem Hr. Duborg opgør til 300 Mill. Kr., i Modsætning til tidligere, hvor Svineproduktionen var fri, hvor enhver Haandværker, enhver Arbejder, enhver Kapitalist, som havde Tid og Raad og Penge til det, kunde begynde at producere Svin og tjene Penge paa det, naar der var Penge at tjene. Det er det, man har udelukket gennem dette Forslag, idet det er gjort til et Monopol for Landbruget, og det er det, jeg synes, vi skal takke den øvrige Befolkning for, hvad jeg altsaa var glad ved, at det ærede Medlem gjorde, men Glæden varede jo saa kort.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har aabenlyst glemt den Begrundelse, han nu adskillige Gange i Dag har hørt for Korntolden, nemlig de Særbegunstigelser, der skulde indeholdes i Svineordningen. Nu er Forholdet jo det, at den Regulering, man her vil gennemføre, saa vidt jeg kan skønne, i stort Omfang netop tildeler de store Brug en langt større Andel i Svineproduktionen, end de har haft tidligere, at det Kontingent, som de smaa Brugs Produktion har fremskaffet, bliver flyttet over til de store Brug. Og dertil kommer, at de smaa Brug jo i Dag har den store Produktion af Svin og derfor i stor Udstrækning maa købe Svinekort, hvorved de til de store Brug maa afgive maaske mere, end de i det hele taget tjener paa Svineproduktionen. Det er altsaa ikke nok med, at man giver de store Brug den Fortjeneste, der ligger i Svineproduktionen, men i mange Tilfælde lader man de smaa producere med Underskud, og saa tager de store hele Gevinsten. Jeg er glad for, at den højtærede Landbrugsminister har givet